

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

19 januari 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het voornemen om in Brussel-Hoofdstad te starten met een Vlaamse agglomeratieradio

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekenning van het must-carry statuut aan Kanaal Z

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de uitbreiding van de abdijschool te Kessel-Lo

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Woensdag 19 januari 2000

VOORZITTER : Mevrouw Marijke Dillen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.10 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het voornemen om in Brussel-Hoofdstad te starten met een Vlaamse agglomeratieradio

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media en tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over het voornemen om in Brussel-Hoofdstad te starten met een Vlaamse agglomeratieradio.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik vreesde dat mijn vraag door haar tijdelijke intrekking omwille van regeringswerk aan actualiteit zou inboeten, maar het omgekeerde blijkt nu het geval te zijn en eigenlijk kan dit als een toevalstreffer worden bestempeld. Het toeval wil namelijk dat het onderwerp van mijn vraag precies vandaag in de pers aan bod is gekomen.

Die vraag heeft dus betrekking op het voornemen om in Brussel-Hoofdstad te starten met een Vlaamse agglomeratieradio. Gisteren heeft de voorzitter van het VGC ook aangekondigd dat het zijn wens is, ik citeer het persbericht : 'een stadsradio op te richten'. De vragen die ik u wens te stellen met betrekking tot de Vlaamse agglomeratieradio en die stadsradio kunnen dan ook voor dub-

bel gebruik gelden, en ik ben zo vrij te peilen naar uw reactie op die beide initiatieven.

Het initiatief van een Vlaamse agglomeratieradio is vanuit Brussels oogpunt uiteraard een goed initiatief, zeker indien het hele Brussels hogeronderwijsnet daarbij betrokken wordt. Om deze radio mogelijk te maken werd door de initiatiefnemers aan de Vlaamse regering een startsubsidie van 25 miljoen frank gevraagd. Dit bedrag moet dienen voor de aankoop van de technische uitrusting en voor het huren van een locatie. Na verloop van tijd zou de zender zelfbedruipend moeten worden door middel van reclame-inkomsten en structurele sponsoring.

Ik had u dienaangaande willen vragen of het Vlaams Commissariaat voor de Media reeds vanwege FM-Brussel een vraag heeft ontvangen om als agglomeratieradio te worden erkend en daartoe een zendvergunning te bekomen. Wat zijn de bezorgdheden van de VGC terzake ? Ik maak me zorgen over dergelijke initiatieven, omdat dit te vergelijken valt met het laden van een wagen die uiteindelijk zo zwaar gaat wegen dat men het essentiële niet meer van het bijkomstige kan onderscheiden. Bent u inderdaad in dit verband betrokken bij de politieke gesprekken waar de heer Delathouwer naar heeft verwezen ?

Iedereen weet dat TV-Brussel op grond van de bijzondere situatie van de Brusselse Vlamingen een uitzonderlijke en bijzondere overheidstoelage heeft gekregen. Wordt dit door u of door minister Anciaux ook overwogen voor de Brusselse agglomeratieradio ? Werd u deze vraag voor bijzondere financiering ook gesteld in verband met de stadsradio die de heer Delathouwer opgericht wil zien ?

Met betrekking tot beide initiatieven had ik u ook willen vragen of bij de haalbaarheidsstudie inzake landelijke commerciële radio rekening wordt gehouden met de positie die de agglomeratieradio's

Vandenbossche

in Gent, Antwerpen en Brussel op de FM-band zullen innemen. Of moet dit type privé-radio volgens u opgaan in een groter Vlaams geheel? Graag had ik uw principiële houding gekend met betrekking tot de stads- en agglomeratieradio, om beter zicht te krijgen op hun kans op slagen.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, drie jaar geleden vond in het Vlaams Parlement een hoorzitting plaats waarop ook de leden van de raad van de VGC waren uitgenodigd. Daarom was ik ook aanwezig.

Toen werd gesteld dat er in tegenstelling tot het decreet op de lokale en regionale televisies wel dege-lijk een juridische mogelijkheid bestond om voor TV-Brussel een overheidstoelage te krijgen. Die mogelijkheid bestaat evenwel niet in het licht van het decreet op de lokale en regionale radio's.

Als Brusselaar bekijk ik dit initiatief uiteraard met de grootste welwillendheid. Ik heb ook begrip voor de toepassing van de juiste spelregels. Ik wens dan ook aan de minister te vragen of hij het wenselijk acht het Vlaams radiodecreet in die zin aan te passen en hoe hij dit dossier verder denkt te behandelen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wens mij eerst te verontschuldigen voor het feit dat deze vraag niet op de oorspronkelijk daartoe voorziene datum kon worden behandeld omwille van een bijeenroeping van de ministerraad.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media heeft op 9 juli 1999 de VZW FM-Brussel erkend als particuliere radio. Er werd toen tevens een zendvergunning afgeleverd.

Die erkenning werd gekoppeld aan de volgende voorwaarden : een uitzendgebied van 8 km, de Villain XIV-straat 40 te 1030 Elsene als vestigingsplaats van de antenne, een zendschema van 24 uur op 24, een maximale waarde van het effectief uitgestraald vermogen van 11 watt, een uitgangsvermogen van de zendapparatuur van 2 watt en een vervaldatum van de erkenning per 31 december 1999. Daarmee is een erkenningsprocedure afgesloten die was opgestart op 15 oktober 1997, en waarvoor

slechts één kandidatuur was ingediend. Bij het Vlaams Commissariaat voor de Media werd op 19 november 1999 door FM-Brussel een aanvraag tot wijziging van de zendvergunning ingediend. De zendvergunning die op dit ogenblik is toegekend, is uitgereikt aan een lokale radio, waarbij de 8-kilometernorm, een maximumhoogte van het gebouw waarop de antenne staat, en het bijzonder kleine zendvermogen van 11 watt moeten worden gerespecteerd. FM-Brussel zou graag een groter zendvermogen in gebruik nemen.

Voormalig minister Van Rompuy had het oude frequentieplan verlengd tot 31 december 2001, na het mislukte overleg met de Franse Gemeenschap. Volgens het huidige frequentieplan zijn er in Brussel-Hoofdstad slechts twee Vlaamse frequenties mogelijk waarop grotere vermogens kunnen worden toegestaan. U weet dat deze twee frequenties in gebruik zijn. Het goedgekeurd frequentieplan laat niet toe een derde frequentie toe te kennen. De aanvraag van FM-Brussel is dus zonder voorwerp. FM-Brussel kan slechts uitzenden volgens de voorwaarden van de vergunning van 9 juli 1999. Anders gesteld : FM-Brussel kan geen beroep doen op middelen die haar zouden toestaan te functioneren als een stads- of agglomeratieradio. FM-Brussel heeft het statuut van een gewone lokale radio.

De heer Gatz merkt terecht op dat in artikel 60, paragraaf 2 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 is bepaald dat enkel regionale omroepen een beroep mogen doen op financiering door de Vlaamse Gemeenschap, openbare besturen, intercommunales en kabelmaatschappijen. TV-Brussel is de enige regionale omroep die op dit ogenblik door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd. Zoals u weet, gebeurt dat niet met middelen uit het budget voor media, maar wel met gelden uit het budget voor cultuur. Minister Anciaux is daarvoor verantwoordelijk. De decreetgever voorziet dus niet in overheidssteun voor privé-radio's. TV-Brussel heeft een monopolie, in het radiolandschap. Daarentegen zijn er meerdere privé-zenders erkend. Men kan dus niet de regionale omroep TV-Brussel zomaar vergelijken met radio-omroep FM-Brussel. Dat is ook in de ministerraad al besproken, toen minister Anciaux zijn voorstel op tafel heeft gelegd. Het zou toch bijzonder vreemd zijn als de Vlaamse regering een van de vele privé-radiostations zou steunen. Verder wil ik opmerken dat men in deze commissie altijd heeft verdedigd dat privé-radio's moeten worden gefinancierd met reclame-inkomsten. In de ministerraad is lang gepraat over de noodzaak van een specifieke radio voor de Brusselse Vlamingen. Men heeft de nood erkend om specifieke initiatieven naar deze doel-

Van Mechelen

groep te ontwikkelen.

Ik heb in dat verband een brief geschreven naar de heer De Graeve, gedelegeerd-bestuurder van de VRT. Ik heb hem geschreven dat radio-initiatieven voor Brusselse Vlamingen tot de opdracht van de openbare omroep behoren. Zijn eerste, schriftelijke reactie was positief, maar u kent de heer De Graeve : hij vraagt boter bij de vis. Ik zal daar met hem over onderhandelen. Dat kan zeer binnenkort gebeuren, nu hij uit vakantie is teruggekeerd. Ik zal niet nalaten met hem te bespreken welke initiatieven we ten aanzien van de Brusselse Vlamingen kunnen nemen. Dit alles is een onderdeel van een groter debat, dat ook is gevoerd naar aanleiding van de ontkoppeling van Radio-Vlaams-Brabant. Een niet-onbelangrijk burgemeester van dit land was vragende partij om Radio 2-Vlaams-Brabant in Vlaams-Brabant, en niet in Brussel, te huisvesten.

Inmiddels heb ik gesproken met de nieuwe voorzitter van de raad van bestuur van de openbare omroep. Ik heb hem gevraagd ervoor te zorgen dat de raad van bestuur aandacht zou besteden aan inhoudelijke discussies. Ik waardeer ten zeerste dat men de rekeningen goed nakijkt, maar ik ben van mening dat de raad van bestuur zich ook moet uitspreken over het algemene beleid van de openbare omroep, en over de accenten die daarbij moeten worden gelegd. Radio-initiatieven voor Brusselse Vlamingen behoren tot de opdracht van de openbare omroep. Ik vind het vrij onheus om daarvoor bijkomende middelen te vragen. Ik neem aan dat we onze leden in de raad van bestuur zullen vragen dat debat mee op te starten.

Hoe zit het met de toekomst van de radio's ? Zoals u zult kunnen lezen in de beleidsnota, willen we de band 102.4 tot 104.8 opnieuw indelen. Daarover hebben we het al gehad, naar aanleiding van een interpellatie van de heer Decaluwe. Ik heb daarover al twee gesprekken gevoerd met mevrouw De Permentier. Vanavond geeft ze een receptie, ik zal haar dus in aangenamer omstandigheden opnieuw ontmoeten. We geraken er in elk geval niet uit. Als we ons frequentieschema willen handhaven, dan weten we perfect hoeveel radio's we kunnen laten werken. Maar als de Franse Gemeenschap bij haar standpunt blijft, dan is dat onuitvoerbaar. Daarom streven we naar een compromis in de band tussen 102.4 en 104.8 megahertz om eventueel grotere vermogens te maken, omdat dit volgens mij technisch de enige manier is om met gelijke wapens te opereren tegenover de grote Franse zenders. Dat

zou een kader kunnen creëren waarbinnen regionale radio mogelijk moet zijn voor een stad als Brussel. Op het ogenblik dat de frequenties moeten worden toebedeeld, zullen we vanzelfsprekend een kader moeten tekenen dat het Vlaams Commissariaat voor de Media toelaat om die frequentie op een vrij objectieve manier toe te kennen. Een dergelijke oefening zijn we trouwens nu aan het voorbereiden met het oog op de komst van landelijke commerciële radio.

We moeten dus ten eerste proberen het probleem van FM-Brussel als mogelijke kandidaat-stadsradio in dat perspectief op te lossen. Ten tweede voer ik gesprekken met de VRT om iets meer aandacht van deze omroep te krijgen voor de Brusselse Vlamingen. Ten derde heeft minister Anciaux van de Vlaamse regering groen licht gekregen om eventueel financiële middelen in te zetten voor het afsluiten van beheersovereenkomsten met de privé-radio's in Brussel. We erkennen immers dat Brussel op het vlak van communicatie een bijzondere positie inneemt binnen Vlaanderen.

De heer Sven Gatz : Het gaat wel degelijk om meerdere privé-radio's ?

Minister Dirk Van Mechelen : Ja, als men een initiatief neemt, zal men dat niet met één radio doen. Dat zou immers onverantwoord zijn.

Ten slotte wil ik nog een persoonlijke bedenking formuleren. Wie maar iets van radio's kent, weet dat men geen 20 miljoen frank nodig heeft om een zender op te starten. Dat kan gelukkig iets goedkoper. Ook daar moet worden onderzocht welke middelen waarheen gaan. Ik vind dat we in eerste instantie middelen moeten inzetten om de inhoud te ondersteunen en niet zozeer voor de aankoop van gebouwen of zendapparatuur. Het is niet de opdracht van de Vlaamse Gemeenschap om dat laatste te ondersteunen voor een of andere particuliere radio.

Dat is de stand van zaken. Wat de grond van uw vraag betreft, vind ik dat zowel vanuit het openbaar als vanuit het particulier initiatief een gezamenlijke strategie tot stand moet komen wat de aandacht voor de Brusselse Vlamingen betreft.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Ik heb nog een bijkomend vraagje. Het basisidee van de heer Delathouwer is een samenwerking tussen de particuliere en de openbare sector, bij dag- en nachttuit-

Vandenbossche

zendingen. Dat maak ik althans op uit mijn bronnen. Ziet u dit als een werkbaar model of wilt u liever niet die richting uit ?

Minister Dirk Van Mechelen : Ik wil eerst met de heer De Graeve praten om te zien hoe ver hij wil gaan met de openbare omroep. Hij verbindt daar niet alleen financiële voorwaarden aan, maar ook technische. Verder ben ik vragende partij dat de privé-radio's in Brussel samen een strategie ontwikkelen, die eventueel financieel kan worden ondersteund, maar dat is dan een bevoegdheid van minister Anciaux. Ik meen echter te weten dat hij daar vrij positief tegenover staat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekenning van het must-carrystatuut aan Kanaal Z

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekenning van het must-carrystatuut aan Kanaal Z.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het is niet de eerste maal dat ik een vraag om uitleg stel over de problematiek van het must-carry- en het may-carrystatuut. In principe beschikken doelgroepen- en thema-omroepen niet over een must-carrystatuut, maar over een may-carrystatuut. Dit is ook het geval voor Kanaal Z, dat oorspronkelijk werd erkend als doelgroepenomroep en dus niet verplicht moet worden doorgegeven door de kabelmaatschappijen. Als ik me niet vergis, worden deze programma's slechts door de gemengde intercommunales doorgegeven, en niet door de zuivere.

Minister Dirk Van Mechelen : Toch wel.

De heer Carl Decaluwe : Recent bleek dat Kanaal Z dan toch het must-carrystatuut heeft gekregen, omdat het Vlaams Commissariaat voor de Media de vergunning van algemene zender heeft ver-

leend. Dat betekent dat de kabelmaatschappijen Kanaal Z verplicht moeten doorgeven. Luidens onze decreten is het zo dat, naast de openbare omroep, ook de landelijke commerciële omroep en de regionale omroepen onder dit statuut worden gerangschikt.

Een van de eerste zenders die een must-carrystatuut heeft gekregen is Event-TV, een zender die vandaag nog in de pers werd genoemd. Naar aanleiding van het toekennen van het must-carrystatuut aan deze zender heb ik uw voorganger terzake ondervraagd. Toen werd gesteld dat er ten aanzien van de Europese regels geen probleem was, zolang er niet enkel en alleen Vlaamse omroepen in die regeling zijn opgenomen. Nu begint het aandeel van Vlaamse zenders onder die noemer toch steeds zwaarder door te wegen. De enige niet-Vlaamse must-carryomroepen zijn de openbare omroepen van de Franse Gemeenschap, de radio-omroep van de Duitstalige Gemeenschap en de Nederlandse openbare omroep.

Uw voorganger heeft me naar aanleiding van mijn vraag ook gezegd dat de Europese Commissie begin 1999 een bevraging heeft uitgevoerd bij de diverse lidstaten met betrekking tot de must-carry- en de may-carryregelgeving. Deze vragenlijst werd opgestuurd naar de betrokken actoren. Toen was er vanzelfsprekend nog geen duidelijkheid. Vandaag zijn er toch reeds een aantal resultaten bekend, of heeft de Vlaamse Gemeenschap misschien reeds een antwoord of ontwerp van antwoord ingediend of opgemaakt. Een ander aspect dat onrechtstreeks te maken heeft met die must- en may-carryregeling is de problematiek van het kabelaanbod, de segmentering, de basis- en de pluspakketten. Daar wordt reeds meer dan een jaar over gediscussieerd. Toen ik mijn vorige vraag stelde waren de kabelmaatschappijen er onderling nog niet uit wat het basispakket al dan niet moest bevatten, en voor welke prijs, en wat er in een basispakket-plus moest zitten. Het lijkt me logisch dat degenen die onder de must-carryregeling vallen, in het basispakket zitten. Als die must-carryregeling echter voortdurend wordt uitgebreid, dan kunnen we ons afvragen wat er nog de specificiteit van is.

Ik heb de beleidsbrief van de minister al gedeeltelijk doorgenomen, en daaruit blijkt dat er ook initiatieven worden genomen tot evaluatie en aanpassing. Toch wil ik de volgende concrete vragen stellen. Wat is de motivatie van het Vlaams Commissariaat voor de Media om het statuut van doelgroepen-zender van Kanaal Z in te ruilen voor het statuut van must-carryzender, en dus van een algemene omroep ?

Decaluwe

De evolutie is dat het must-carrystatuut minder exclusief wordt en aan meer omroepen wordt toegekend. We hebben al gediscussieerd, met betrekking tot VT4, over de problematiek van de journaalplicht. Als er meer must-carryzenders zijn, wordt ook de journaalplicht uitgehold. Dat houdt ook risico's in. Is het realistisch om van zo veel zenders te verwachten dat ze in een gebied als Vlaanderen tweemaal per dag een journaal uitzenden? Kunnen er dan ook waarborgen worden gevraagd inzake de kwaliteit?

Betekent een groter aantal must-carryzenders niet de doodsteek voor de echte doelgroepen zenders, zoals themazenders, betaalomroepen en de nieuwe televisiezenders? De adverteerders redeneren immers dat een must-carryzender niet snel zal verdwijnen. Daar hebben ze dus zekerheid over. Sommige doelgroepen proberen ze echter niet meer te bereiken. Ook in uw beleidsbrief worden allerlei zenders opgesomd die een erkenning hebben gehad, waaronder bijvoorbeeld seniortelevsie. Er zijn er echter nog niet veel werkelijk gestart. Door het opentrekken van de must-carryregeling zal het steeds minder mogelijk zijn om inderdaad als doelgroepen zender te starten. Wat is uw standpunt over de must-carryregeling en over de segmentatie van het aanbod?

Wat gebeurt er met de resultaten van de bevraging die de Europese Commissie begin 1999 heeft uitgevoerd met betrekking tot de must-carry- en may-carryregeling? Heeft de Europese Commissie reeds een standpunt ingenomen op basis van deze bevraging?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal eerst een eerder technisch antwoord geven, om vervolgens mijn inhoudelijk politiek standpunt te bepalen. Inderdaad werd bij ministerieel besluit van 28 mei 1998 de NV Belgian Business Television, Kanaal Z, erkend als doelgroepenomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, zoals bedoeld in artikel 41 ten derde van het decreet van 25 januari 1995.

Het besluit van 28 mei 1998 stipuleerde dat de erkenning beperkt bleef tot dertig minuten programma per weekdag, herhalingen niet inbegrepen. Dat komt overeen met het systeem dat door de regionale zenders wordt gebruikt. Op 6 november 1998, enkele maanden later, heeft het Vlaams Commissa-

riaat voor de Media de erkenning gewijzigd tot een maximum van een uur programma per dag, herhalingen niet inbegrepen.

Op 22 oktober 1999 werd door Kanaal Z bij het Vlaams Commissariaat voor de Media een aanvraag ingediend om te worden erkend als particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse gemeenschap, zoals bedoeld in artikel 41 ten eerste, van de gecoördineerde mediadecreten, gewijzigd op 28 april 1998. Zij vroegen met andere woorden om te mogen omschakelen van doelgroepenomroep naar erkende particuliere televisieomroep.

Uit het ingediende erkenningsdossier is gebleken dat Kanaal Z voldoet aan de decretale bepalingen en voorschriften om te worden erkend als particuliere televisieomroep zoals bedoeld in artikel 41 ten eerste. Daarom heeft het Vlaams Commissariaat voor de Media op 9 november 1999 beslist Kanaal Z als landelijke televisieomroep te erkennen. Ik heb de griffie van het VCM om een afschrift van de beslissing van 1999 gevraagd. U zult daar ter illustratie een kopie van ontvangen.

Relevant voor het gesprek van vandaag is dat de motivatie van de erkenning nogal mager is. Dat sterkt me in de overtuiging dat we de gecoördineerde decreten moeten aanpassen, in het licht van de evaluatie van het VCM. We zijn het daar over de partijgrenzen heen over eens. Ik citeer uit de beslissing om u een idee te geven: 'Gezien het onderzoeksrapport van 8 november van de administratie; overwegende dat uit het ingediende erkenningsdossier blijkt dat de televisieomroep Kanaal Z voldoet aan alle decretale voorschriften om te worden erkend als particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, besluit, enzovoort.' Dan volgt één artikel waarin de omroep wordt erkend. Dit zal in de toekomst niet meer houdbaar zijn, gezien de aanvragen die nog op ons zullen afkomen.

Als gevolg van deze beslissing van het VCM valt Kanaal Z bij toepassing van artikel 112, paragraaf 1, dat altijd samen moet worden gelezen met artikel 41, onder de must-carryregeling. Op dit ogenblik genieten alle erkende particuliere omroepen, met uitzondering van Canal+ en Kunstkanaal Vlaanderen, dat tot nog toe geen uitzendingen verzorgt, van het must-carrystatuut. Deze vaststelling heb ik al in de beleidsbrief gedaan, en hebt ook u gedaan.

Ik wil er de aandacht op vestigen dat de must-carryregel inderdaad ter discussie staat op Europees

Van Mechelen

niveau. Het is wellicht interessant de stand van zaken even te overlopen. Op 12 november 1999 ontvingen we een formeel schrijven van de Europese Commissie, dat mag worden aanzien als een aanmaning voor het toepassen van de decreten op het vlak van de televisie-, maar niet op het vlak van de radioprogramma's. Het gaat om een aantal bepalingen die een belemmering zouden 'kunnen vormen voor het vrij verrichten van diensten binnen de Europese Unie'. De administratie heeft hierop geantwoord in een brief op 11 januari 2000. Daarin proberen we het huidig statuut te verdedigen door ons bereid te verklaren een aantal bepalingen opnieuw te bekijken.

Ik wil het nog even hebben over het debat ten gronde. De huidige must-carryregel zullen we zeker niet kunnen behouden. Onze kabelmaatschappijen zouden immers dermate worden overladen door de toepassing van de regel dat ze systematisch andere omroepen van de kabel zouden moeten gooien. De slogan 'the sky is the limit' gaat jammer genoeg nog niet op. We zijn vrij beperkt qua capaciteit. Door de digitaliserings- en compressietechnieken zal het verhaal over drie jaar wellicht volledig anders klinken. Vandaag is het aanhouden van de regel echter technisch niet mogelijk.

Ik heb de zaak besproken met de administratie Media. Begin dit jaar ontving ik daarvan het rapport. Daarin staan een aantal ideeën om tegenover Europa de bestaande must-carryregel te kunnen verdedigen. Daarbij wordt vertrokken van de melding dat we bereid zijn een herziening door te voeren. We stellen voor om in de afschaffing te voorzien van de bepalingen inzake programma's die nu worden bepaald door de artikels 48 en 49. We zouden daarvoor het artikel 112 opnieuw formuleren en er een aantal inhoudelijke voorwaarden aan toevoegen. De omroepen die aan de bepalingen onder artikel 112 voldoen, vallen onder de must-carryregel, de andere onder de may-carryregel.

We zullen deze voorstellen voorleggen aan de Europese Commissie naar aanleiding van de lopende procedure. De heer Stuyck zal onze belangen verdedigen. Hij was de advocaat die werd aangesteld door voormalig minister Van Rompuy. Het is de bedoeling om naar aanleiding van de Europese aanmaning te checken of een dergelijke wijziging van het decreet zou worden aanvaard. Indien dit niet het geval is, moeten we de must-carryregel op termijn volledig schrappen.

Mijnheer Decaluwe, voor het basispakket verwijst ik naar het vrij recente advies van de Vlaamse Mediaraad. Het zou interessant zijn hierover van gedachten te wisselen in de commissie. Eventueel kunnen we aan de voorzitter van de Vlaamse Mediaraad vragen om het standpunt terzake mee te delen. Samengevat komt het erop neer dat de Vlaamse Mediaraad erop aandringt het basispakket voldoende ruim te maken zodat er geen kloof ontstaat tussen degenen die het zich financieel kunnen veroorloven en degenen die het daar moeilijker mee hebben.

Mijnheer Decaluwe, ik heb een wedervraag. Begin 1998 hebben we vrij lang gedebatteerd over de herziening van de decreten over de informatieplicht. In feite ging het debat over de vraag hoe we VT4 ervan konden overtuigen om naar Vlaanderen te komen. Het debat werd gevoerd naar aanleiding van het opheffen van het monopolie van VT4. U zult zich ongetwijfeld herinneren dat ik toen in een amendement heb voorgesteld de journaalplicht te laten vallen, op voorwaarde dat de zender onder de may-carryregel valt. In het regeerakkoord werd hierover niets opgenomen. Ik laat een initiatief terzake bijgevolg over aan het Vlaams Parlement. Ik vraag me echter af of het relevant is om aan een commerciële omroep dergelijke voorwaarden op te leggen op het ogenblik dat het monopolie is weggevallen. De druk van de Europese Commissie is immers groot. Ik herhaal dat dit een vraag en geen antwoord is.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mevrouw de voorzitter, ik speel even in op de laatste opmerking van de minister. Als blijkt dat het voorstel om artikel 48 en 49 af te schaffen en artikel 112 aan te passen, wordt aanvaard door de Europese Commissie, dan komt de discussie over VT4 in een heel ander licht te staan. Met uitzondering van de problemen inzake de reclame rond kinderprogramma's, blijft er dan geen enkele reden over om een onderscheid te maken.

Mijnheer de minister, wat is de timing? Als het een aanmaning betreft, voorzien de Europese procedures immers in een timing. Het is belangrijk om weten, want als steeds meer omroepen van de must-carryregel kunnen genieten, zal de kabel immers in de problemen raken. De vraag is wanneer de minister dit voor mogelijk acht. Spreekt u van voor of na het zomerreces?

Hoe ziet de overheid het basispakket? Laten we dit over aan de intercommunales? Ik wil de link

Decaluwe

met het dossier-Telenet maken. Deze discussie moet zeker nog grondig worden gevoerd.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Op 11 januari 2000 is de brief verstuurd. Het is de bedoeling dat onze advocaat in de loop van de volgende weken een gesprek heeft met de Europese Commissie om ons denkkader te toetsen. Het is ook belangrijk dat we politiek weten waar we naartoe willen. Het is onze filosofie de must-carryregel te koppelen aan zeer stringente voorwaarden, om dan de may-carryregel toe te passen op al de rest. Voor alle duidelijkheid : ik maak geen regeling voor VT4, ik maak deze regeling om het VCM de wind uit de zeilen te nemen.

We denken in de must-carryregeling aan volgende voorwaarden. De programma's moeten in het Nederlands worden verzorgd. Het programma-aanbod moet een verscheidenheid van programma's bevatten, inzonderheid fictie, cultuur, ontspanning, journaals, duidingsprogramma's, spelprogramma's en talkshows. Door dit zo te stellen, haal je meteen een doelgroepen-zender als Kanaal Z eruit. De vraag is echter of dit niet indruist tegen de vrijheid van dienstverlening. Minimaal moeten dagelijks twee journaals worden verzorgd die samen minstens 45 minuten duren. De journaals en duidingsprogramma's worden door een eigen redactie van ten minste tien journalisten verzorgd. De vraag is of de Europese Commissie deze criteria zal aanvaarden.

Wat de timing betreft, moet nu eerst de toetsing gebeuren. We moeten politiek tot overeenstemming proberen te komen of dit een voorstel of ontwerp van decreet wordt. Het is belangrijk dat ook de Vlaamse Mediaraad zich daar kan over uitspreken.

Inzake het basispakket moeten we onze verantwoordelijkheid nemen. Het is een beetje te eenvoudig om dit exclusief bij de kabelmaatschappijen te leggen. De overheid moet het algemeen belang verdedigen.

Er is de laatste weken heel wat te doen geweest over Telenet. Deze discussie zal door de tijd worden achterhaald, doordat op dit ogenblik van de 450 megahertz bandbreedte 50 megahertz is ingebracht in Telenet. De overige 400 worden op dit ogenblik maximaal benut voor het uitzenden van omroepen. De digitalisering maakt echter verder opgang en daardoor zal de benodigde bandbreedte

voor omroepen steeds kleiner worden. Er zal meer gepraat worden over ruimte voor diensten. De kabel is initieel gestart om omroepen door te geven. We evolueren nu naar een totaal omgekeerde wereld, waarbij de kabel steeds meer zal worden gebruikt voor het doorzenden van diensten.

Ook op dit vlak is de digitalisering volop bezig. De VRT zal binnen twee tot drie jaar het digitale zenderpark zodanig hebben uitgebouwd dat men ook de openbare omroep zal kunnen ontvangen zonder kabelaansluiting. Er zullen dus omroepen kunnen worden verdeeld zonder kabel. Dat maakt het debat rond Telenet zo belangrijk. Ik begrijp sommige reacties dan ook niet goed. De kabelmaatschappijen moeten dus goed wikken en wegen welke beslissing ze zullen nemen. De Vlaamse regering heeft vrijdag in alle duidelijkheid gesteld dat de beslissing in eerste instantie aan steden en gemeenten binnen de intercommunales toekomt. De overheid zal erover waken dat de universaliteit wordt gerespecteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

- De vergadering wordt geschorst om 14.52 uur.
- De vergadering wordt hervat om 15 uur.
- *Mevrouw Mieke Van Hecke treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de uitbreiding van de abdij-school te Kessel-Lo

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Martelaer tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de uitbreiding van de abdij-school te Kessel-Lo.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op de abdij van Vlierbeek, gelegen aan de Leuvense rand waar nog wat groene ruimte ter beschikking is. Helaas heeft die open ruimte de jongste tijd wat aan oppervlakte ingeboet door een reeks verkavelingen. Aan de voet van de abdij be-

De Martelaer

vindt zich bovendien een school die steeds groter wordt en nog verder zou willen uitbreiden.

Omwille van haar hoge artistieke, historische, sociaal-culturele en wetenschappelijke waarde hebt u op 24 september 1999 de procedure tot bescherming van de omgeving van de abdij van Vlierbeek ingezet. Omwille van deze beslissing werd door de dienst Ruimtelijke Ordening onmiddellijk een schorsingsbesluit betekend met betrekking tot de beslissing van het Leuvense schepencollege dat op 30 september 1999 een bouwvergunning had verleend.

Mijnheer de minister, in de kranten van 1 december 1999 lezen we echter dat u wel verder gaat met de beschermingsprocedure voor de omgeving van de abdij, maar dat de school toch een toestemming tot uitbreiden zou kunnen krijgen van uw dienst Monumenten en Landschappen. Voorwaarde zou zijn dat de plannen moeten passen in een groot masterplan voor de omgeving en dat ze juridisch goed begeleid moeten worden.

Graag had ik van u willen vernemen wat u bedoelt met een masterplan voor de omgeving. Hoe kunt u een mogelijke toekenning van een bouwvergunning verantwoorden in het vooruitzicht van de definitieve bescherming van de omgeving? Waarom gaat u niet in op het voorstel van de dienst Monumenten Vlaams-Brabant van 9 juni 1999 om de nieuwbouw voor de school in te planten op het perceel dat 200 meter verder in de Molenstraat gelegen is? Dit perceel is immers door het ministerieel besluit van 3 juni 1998 houdende beslissing tot een gedeeltelijke herziening van het BPA 'Kerkhof en omgeving' voorbehouden voor activiteiten met openbaar nut.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil eerst het wettelijk kader schetsen waarbinnen de problematiek van de abdijschool zich op dit moment bevindt.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, paragraaf 5, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn de vergunningverlenende instanties en de gemachtigde ambtenaar van Stedenbouw ertoe gehouden, binnen de 30 dagen na ontvangst van een vergunningsaanvraag, advies in te winnen bij de regering of bij onze diensten van Monumenten en

Landschappen, voor alle vergunningen die worden verleend overeenkomstig de wet- en decreetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw. Het uitgebrachte advies is bindend voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt.

In artikel 9 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, wordt uitdrukkelijk bepaald dat er kan worden afgeweken van de bepalingen van het besluit waarbij een monument of stads- en dorpsgezicht in bescherming wordt genomen. Eigenlijk kunnen dus wel werken worden uitgevoerd met de instemming van de minister die bevoegd is voor de monumenten en landschappen. Belangrijk is ook dat de bescherming van een monument of landschap, en zeker van een dorps- of stadsgezicht, de stedenbouwkundige bestemming van het gebied niet kan veranderen. De ene wetgeving kan de andere niet ongedaan maken. Als een gebouw of een landschap wordt beschermd, krijgt het een bijzondere intrinsieke waarde. De minister mag wel een aantal afwijkingen toestaan. Dit betekent dat de Vlaamse overheid beschikt over een instrument om in beschermde dorps- of stadsgezichten sturend op te treden.

Tijdens mijn bezoek aan de omgeving van de abdij van Vlierbeek heb ik ingestemd met een uitbreiding van de school. Er bestaat immers een grote druk om deze school uit te breiden, te meer omdat een aantal kinderen les moeten volgen in omstandigheden die we in 2000 niet meer kunnen toelaten. Er moet dus dringend een bouwproject worden gerealiseerd door het Vlaams Gewest. Een beschermingsbeleid is immers geen bevroingsbeleid. We mogen die laatste uitbreidingsfase niet hypothekeren. De timing gaf de indruk dat dit zou gebeuren. Er was een bouwvergunning toegekend, maar de beschermende maatregel leidde tot de intrekking van die vergunning. Dat gaf de indruk dat het monumentenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap als een stoorzender kan optreden. Dat wil ik zeker vermijden.

U vraagt zich af of men de nieuwbouw wat verderop, in de Molenstraat, kan toestaan. Dat is om verschillende redenen niet mogelijk. Een van die redenen is van landschappelijke aard : er is daar nog een vrij brede open strook van 100 tot 200 meter. Het belangrijkste argument is wel de school. Nieuwe gebouwen moeten vlakbij de bestaande gebouwen komen, om onnodige verplaatsingen van kleuters te vermijden.

Sauwens

Hoe kunnen we dit plan bijschaven? De bouwheer heeft gezegd dat hij de architect de opdracht zal geven om de bouwplannen aan te passen. Verder moet men zorgen voor een plan om het gebouw goed in het landschap in te passen. En dan is er nog een derde punt. De abdij zelf is een historisch bijzonder waardevol gebouw, en een beschermd monument. Gedurende twintig jaar probeert men de statige abdij in dat prachtige Brabantse landschap te beschermen en ook meer tot zijn recht te laten komen. U weet hoe schaars en duur de bouwpercelen zijn in het Leuvense. Op een bepaald ogenblik werden een aantal verkavelingen toegestaan. Die verkavelingen liggen dicht bij de abdij zelf. Ik houd me aan de essentiële bescherming, maar ik word geconfronteerd met een BPA dat bebouwing toelaat – ook op die ene vrije strook die nog overblijft. Ik stel verder vast dat de school stap voor stap is uitgebouwd, op zeven verschillende plaatsen, en niet altijd op een vanuit architecturaal oogpunt harmonieuze wijze. Ook de inpassing in de omgeving is zeker niet ideaal verlopen.

Als verantwoordelijke voor monumentenzorg wil ik dat men een masterplan opstelt. Men moet afbakenen welke nieuwbouw er wordt toegestaan, en waar die zal komen. Ondertussen moet men proberen de eerder rommelige toestand vlak tegen de abdij wat op te ruimen. Dat is begin december afgesproken. Ondertussen heeft mijn kabinet een gesprek gevoerd met een afvaardiging van de school. Ook is de bouwaanvraag opnieuw ingediend. In overleg met de schooldirectie zullen we onderzoeken of die aanvraag tegemoetkomt aan wat er tijdens ons bezoek met burgemeester Tobby en schepen Massart is afgesproken. Als dat het geval is, dan kunnen we een gunstig advies gunstig geven.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Al die barakken geven inderdaad een rommelige indruk. U hebt het over een masterplan om daaraan te verhelpen, maar de bouwaanvraag die vandaag is ingediend, lijkt als twee druppels water op de eerste.

Minister Johan Sauwens : Ik heb de nieuwe bouwaanvraag nog niet onder ogen gekregen. Ik kan onmogelijk vooruitlopen op de beslissing die ik daarover zal nemen.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw de voorzitter, ik neem aan dat uit het antwoord van de minister blijkt dat hij geen bezwaar heeft om de school daar te handhaven, hoewel de rommelige toestand wat moet worden opgeruimd. Dat is mijn grootste zorg. Ik begrijp ook dat hij in zijn antwoord niet kan vooruitlopen op zijn advies over de bouwaanvraag.

Ik ben het niet helemaal eens met wat mevrouw De Martelaer hier heeft gezegd. Het heeft geen zin om alles 200 meter te verplaatsen. Als dit echter nog bespreekbaar is voor de abdij, op een coherente wijze en rekening houdend met het feit dat de abdij en de omgeving zal worden geklasseerd, en er ook overleg is met zowel de bouwheer als de stad, dan zal dat wel vlotten. Vroeger gebeurde het al wel eens dat er klasseringen of vaststellingen op voorlopige en later definitieve lijsten werden gebruikt in het kader van een lopende procedure inzake ruimtelijke ordening. Hier is dat echter blijkbaar niet de bedoeling. Het antwoord van de minister voldoet dus aan mijn verzuchtingen.

Minister Johan Sauwens : Ik wil even ingaan op de replieken. Indien opnieuw dezelfde bouwaanvraag wordt ingediend, die niet is aangepast en niet voorzien van een masterplan en een bijkomend inplantings- en aanplantingsplan, dan kan ik daar vanzelfsprekend geen gunstig advies over uitbrengen.

Mevrouw Ann De Martelaer : Maar dat masterplan handelt alleen over de situering van de inplanting rond de school?

Minister Johan Sauwens : Het masterplan heeft betrekking op de hele schoolomgeving en op de halflange termijn. Het lijkt me logisch dat we dit doen, en niet à la carte allerlei dingen toelaten. De schoolinstanties zullen er zich nu toe moeten verbinden om van die school een architecturale eenheid te maken. Als we door het toelaten van iets onder bepaalde voorwaarden, kunnen komen tot een sanering van de rest, dan evolueert de monumentenbalans positief en hebben we goed beleidswerk geleverd. Ik eis die sanering niet vandaag, maar wel op halflange termijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.18 uur.*